Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 22. februára 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 2 ods. 1 písm. c), článok 9 a článok 13 ods. 1 – Nezdaňovanie – Pojem ‚subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom' – Obchodná spoločnosť v 100 % vlastníctve obce poverená niektorými úlohami vo verejnom záujme, ktoré prináležia tejto obci – Určenie týchto úloh a odmeňovania za ne v zmluve uzavretej medzi touto spoločnosťou a uvedenou obcou"

Vo veci C-182/17,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko) z 30. marca 2017 a doručený Súdnemu dvoru 11. apríla 2017, ktorý súvisí s konaním:

Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft.

proti

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory A. Rosas, sudcovia A. Prechal (spravodajkyňa) a E. Jarašiūnas,

generálny advokát: M. Wathelet,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér a G. Koós, splnomocnení zástupcovia,

– španielska vláda, v zastúpení: S. Jiménez García, splnomocnený zástupca,

– Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios, F. Clotuche-Duvieusart a L. Havas, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vydal tento

* Jazyk konania: maďarčina.

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 13 ods. 1 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Nagyszénás Településszolgáltatási Nonprofit Kft. (ďalej len „NTN“) a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (Oddelenie opravných prostriedkov Národného daňového a colného riaditeľstva, Maďarsko) (ďalej len „riaditeľstvo“) vo veci uplatnenia dane z pridanej hodnoty (DPH) na túto spoločnosť z dôvodu niektorých činností, ktorými je táto spoločnosť poverená podľa zmluvy uzavretej s obcou Nagyszénás (Maďarsko) (ďalej len „dotknutá zmluva“).

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112 stanovuje:

„DPH podliehajú tieto transakcie:

…

c) poskytovanie služieb za protihodnotu na území členského štátu zdaniteľnou osobou, ktorá koná ako taká; …“

4 Podľa článku 9 ods. 1 tejto smernice:

„‚Zdaniteľná osoba‘ je každá osoba, ktorá nezávisle a na akomkoľvek mieste vykonáva ekonomickú činnosť, odhliadnuc od účelu alebo výsledkov tejto činnosti.

‚Ekonomická činnosť‘ je každá činnosť výrobcov, obchodníkov alebo osôb poskytujúcich služby vrátane ťažobných a poľnohospodárskych činností a činností pri výkone slobodných povolaní. Ekonomickou činnosťou je predovšetkým využívanie hmotného alebo nehmotného majetku na účely získania príjmu na pokračujúcom základe.“

5 Článok 13 uvedenej smernice stanovuje:

„1. Štáty, regionálne a miestne orgány, ako aj iné subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, sa nepovažujú za zdaniteľné osoby vzhľadom na činnosti alebo transakcie, ktorých sa zúčastňujú ako orgány verejnej moci ani vtedy, keď v súvislosti s týmito činnosťami alebo transakciami vyberajú dávky, poplatky, príspevky alebo platby.

Keď však uskutočňujú takéto činnosti alebo transakcie, považujú sa za zdaniteľné osoby v súvislosti s týmito činnosťami alebo transakciami, ak by zaobchádzanie s nimi ako s nezdaniteľnými osobami viedlo k závažnému narušeniu hospodárskej súťaže.

Subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, sa v každom prípade považujú za zdaniteľné osoby v súvislosti s činnosťami uvedenými v prílohe I za predpokladu, že uvedené činnosti nevykonávajú v zanedbateľnom rozsahu.

2. Členské štáty môžu považovať činnosti, ktoré sú oslobodené od dane podľa článkov 132… a ktoré vykonávajú subjekty, ktoré sa spravujú verejným právom, za činnosti, ktorých sa zúčastňujú ako orgány verejnej moci.“

6 Článok 24 ods. 1 tej istej smernice stanovuje:

„Poskytovaním služieb je každá transakcia, ktorá nie je dodaním tovaru.“

7 Článok 73 smernice 2006/112 stanovuje:

„V prípade dodania tovaru a poskytovania služieb, ktoré nie sú uvedené v článkoch 74 až 77, zahŕňa základ dane všetko, čo tvorí protihodnotu, ktorú získal alebo má získať dodávateľ alebo poskytovateľ za tieto transakcie od odberateľa alebo od tretej strany vrátane dotácií priamo spojených s cenou týchto transakcií.“

Maďarské právo

8 Általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (zákon č. CXXVII z roku 2007 o dani z pridanej hodnoty) vo svojom § 7 stanovuje:

„1. Výkon verejnej moci subjektom alebo osobou, ktoré sú poverené výkonom verejnej moci podľa právnej normy prijatej na základe základného zákona Maďarska alebo právneho predpisu prijatého na základe oprávnenia zvereného uvedeným základným zákonom, nie je ekonomickou činnosťou a nevedie k žiadnemu zdaneniu.

2. Výkon verejnej moci zahŕňa okrem iného zákonodarnú činnosť, súdnu činnosť, činnosť prokurátora, obhajobu, udržiavanie poriadku, výkon spravodlivosti a zahraničných vecí, činnosti správnych orgánov poverených uplatňovaním práva, správnu a finančnú kontrolu, dozor nad zákonnosťou a jej kontrolu, rozhodovaciu činnosť týkajúcu sa rozdelenia rozpočtovej pomoci, pomoci Európskej únie a inej medzinárodnej pomoci.“

9 Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (zákon č. CLXXXIX z roku 2011 o samosprávnych celkoch v Maďarsku) vo svojom § 13 stanovuje:

„1. Miestnymi vecami verejnými, ako aj úlohami samosprávnych celkov, ktoré musia byť splnené v rámci úloh vo verejnom záujme, ktoré môžu byť vykonané na miestnej úrovni, sú najmä úlohy, ktoré spočívajú v zabezpečení:

…

(2) správy miestnych verejných vecí (úprava a údržba verejných cintorínov, správa verejného osvetlenia, poskytovanie služieb vymetania komínov, úprava a údržba verejných ciest a ich príslušenstiev, úprava a údržba verejných parkov a iných verejných priestorov, správa parkovísk pre motorové vozidlá);

…

(5) životného prostredia a verejnej hygieny (zabezpečenie hygieny a čistoty životného prostredia na miestnej úrovni, dezinsekcia a deratizácia);

…

(9) správy bytov a bytových priestorov;

…

(14) možnosti malých výrobcov a poľnohospodárskych výrobcov priamo predávať spotrebiteľom svoje výrobky, ako sú vymedzené v právnej norme, a to aj počas víkendu;

2. Zákonom možno vymedziť aj iné úlohy samosprávnych celkov, ktoré musia byť splnené v rámci verejných vecí, ako aj úlohy vo verejnom záujme, ktoré môžu byť vykonané na miestnej úrovni.“

10 § 41 ods. 6 a 8 tohto zákona stanovuje:

„6. Na účely poskytovania verejných služieb patriacich do rozsahu právomocí kolégia zástupcov, môže toto kolégium vytvoriť v súlade so zákonom rozpočtové organizácie, organizmy hospodárskej povahy, ktoré sú stanovené v občianskom súdnom poriadku, neziskové organizácie a ďalšie subjekty… a môže uzavrieť zmluvu s fyzickými a právnickými osobami alebo subjektmi bez právnej subjektivity.

…

8. Zákon môže vyžadovať, aby určité vymedzené verejné služby mohli byť zabezpečené len rozpočtovou organizáciou zriadenou na tento účel, obchodnou spoločnosťou, ktorá má právnu subjektivitu, a je vo vlastníctve štátu alebo v ktorej má väčšinový podiel samosprávny celok, v ktorej má štát alebo samosprávny celok aspoň rozhodujúci vplyv, alebo obchodnou spoločnosťou, ktorá má právnu subjektivitu, v ktorej má väčšinový podiel taká obchodná spoločnosť, ako je vyššie uvedené, a v ktorej taká obchodná spoločnosť, ako je vyššie uvedené, má aspoň rozhodujúci vplyv, alebo ešte miestnou samosprávou“.

11 Podľa § 112 ods. 1 zákona č. CLXXXIX z roku 2011 o samosprávnych celkoch v Maďarsku:

„Samosprávny celok si zvolí formu správy v závislosti od svojich úloh a v rámci finančných predpisov samostatne stanoví spôsoby účasti. Samosprávny celok vytvorí podmienky na plnenie úloh z vlastných zdrojov, zo zdrojov, ktoré jej boli poskytnuté inými organizáciami správy, ako aj z pomoci pochádzajúcej zo štátneho rozpočtu.“

12 § 3/A ods. 1 a 2 államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (zákon č. CXCV z roku 2011 o verejných financiách) znie:

„1. Úlohou vo verejnom záujme je úloha, ktorou bol poverený štát alebo samosprávne celky, ako určuje zákon.

2. Plnenie úloh vo verejnom záujme zriaďovaním a prevádzkovaním rozpočtových organizácií alebo finančným krytím potrebným na ich plnenie je čiastočne alebo úplne zabezpečené poskytnutím prostriedkov podľa tohto zákona. Mimorozpočtové organizácie môžu prispievať k plneniu úloh vo verejnom záujme za podmienok stanovených zákonom.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

13 Dňa 1. júla 2007 NTN, nezisková spoločnosť s ručením obmedzením, ktorú 100 % vlastní obec Nagyszénás, uzavrela s touto obcou dotknutú zmluvu „týkajúcu sa plnenia úloh a využívania majetku“, podľa ktorej sa táto spoločnosť zaviazala, že bude plniť určité úlohy vo verejnom záujme vymenované v prílohe tejto zmluvy, za čo jej uvedená obec mala poskytovať odmenu a poskytnúť určitý svoj majetok.

14 Ide predovšetkým o bytovú správu a správu budov, správu miestnych verejných ciest, karanténu, odstraňovanie škodcov, ničenie komárov, údržbu parkov, údržbu verejných priestorov a iných zelených zón, správu kafilérie a služby kafilérie, ako aj údržbu miestneho trhoviska.

15 Podmienky plnenia týchto úloh sú spresnené v prílohách uvedenej zmluvy. NTN má tak povinnosť viesť záznamy o plnení jednotlivých úloh s cieľom umožniť obci kontrolovať, či boli splnené v stanovených lehotách, a v opačnom prípade určiť lehotu na ich splnenie. Ak tieto úlohy neboli splnené ani ku dňu uplynutia tejto lehoty, NTN musí podľa zmluvy vrátiť obci Nagyszénás časť odmeny zodpovedajúcu zistenému nesplneniu povinnosti.

16 V prílohe č. 6 dotknutej zmluvy sú vymenované hmotné prostriedky potrebné na plnenie úloh, ktoré bolí prenesené na spoločnosť NTN.

17 Táto obec vyplatila spoločnosti NTN za rok 2014 sumu 23 850 000 maďarských forintov (HUF), t. j. približne 93 000 eur ako odmenu za splnenie týchto úloh.

18 NTN nevystavila obci Nagyszénás faktúru za splnenie týchto úloh a do sumy, ktorú získala ako odmenu za toto plnenie, nezahrnula DPH.

19 Daňový orgán prvého stupňa po vykonaní kontrol vydal dve rozhodnutia, v ktorých určil nedoplatok DPH spoločnosti NTN za prvé tri štvrťroky daného roku a uložil tejto spoločnosti daňovú pokutu spolu s penále za omeškanie.

20 Riaditeľstvo tieto rozhodnutia potvrdilo v podstate z tých istých dôvodov, ktoré uviedol daňový orgán prvého stupňa.

21 NTN pred daňovými orgánmi tvrdila, že podľa dotknutej zmluvy jej obec Nagyszénas zverila plnenie úloh vo verejnom záujme použitím majetku, ktorý jej poskytla obec, a že táto zmluva nie je zmluvou o poskytovaní služieb. Okrem toho je „rozpočtovou organizáciou“, keďže svoje úlohy plní vďaka „pomoci“, t. j. finančným prostriedkom, ktoré jej poskytla táto obec.

22 Riaditeľstvo sa najmä domnievalo, že NTN prijalo odmenu, o akú ide vo veci samej, ako protihodnotu za poskytovania konkrétnych služieb, čo znamená, že došlo k zdaniteľnej činnosti, takže táto odmena podliehala dani. Skutočnosť, že obec Nagyszénás môže výslovne žiadať od spoločnosti NTN vyúčtovanie a pravidelné informovanie o plnení dotknutej zmluvy, predstavuje ďalší dôkaz o tom, že tejto spoločnosti nebola poskytnutá pomoc, ale bola odmenená za poskytovanie konkrétnych služieb.

23 Riaditeľstvo sa taktiež domnieva, že NTN mohla byť považovaná za zdaniteľnú osobu. Táto spoločnosť jednak nemala postavenie subjektu oprávneného na používanie výsad verejnej moci, keďže nie je rozpočtovou organizáciou, ale obchodnou spoločnosťou zriadenou obcou Nagyszénás a zapísanou do obchodného registra. Jednak činnosť vykonávaná NTN nebola výkonom verejnej moci, ale hospodárskou činnosťou, pretože táto spoločnosť len prispievala k plneniu úloh obce bez toho, aby ich priamo vykonávala. V tomto kontexte je relevantná aj skutočnosť, že NTN poskytovala služby nielen obci Nagyszénás, ale aj iným osobám, a v rámci týchto služieb uplatnila svoje právo na odpočítanie dane.

24 Súd prvého stupňa žalobu podanú spoločnosťou NTN proti rozhodnutiam riaditeľstva zamietol. Domnieval sa, že nebolo možné tvrdiť, že NTN plnila podľa dotknutej zmluvy úlohy patriace do výkonu verejnej moci vzhľadom na to, že nebola „rozpočtovou organizáciou“ ale neziskovou obchodnou spoločnosťou a že obec Nagyszénás mala naďalej povinnosť plniť tieto úlohy.

25 Okrem toho podľa tohto súdu bola odmena vyplatená ako protihodnota za služby, ktoré mala NTN poskytovať podľa tejto zmluvy a vo všeobecnosti nefinancuje prevádzku tejto spoločnosti, takže tvorí základ DPH. Skutočnosť, že NTN uplatňovala odpočet dane zaplatenej na vstupe z nadobudnutí súvisiacich s výkonom uvedených úloh, bola tiež v prospech zdaniteľnej povahy plnení, ktoré boli predmetom uvedenej zmluvy.

26 NTN podala kasačný opravný prostriedok proti rozhodnutiu vydanému v prvostupňovom konaní na Kúria (Najvyšší súd, Maďarsko), ktorý sa domnieva, že v prejednávanej veci sa kladie otázka, či sa na obchodnú spoločnosť, akou je NTN, vzťahuje článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 a či v dôsledku toho nepodlieha DPH.

27 V súlade s judikatúrou Súdneho dvora odpoveď na túto otázku vyžaduje v prvom rade určiť, či táto spoločnosť má byť považovaná v zmysle tohto ustanovenia za „iný subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom“ a v druhom rade, či táto spoločnosť zabezpečením verejných služieb, o ktoré ide vo veci samej, vykonávala činnosť ako orgán verejnej moci.

28 Vnútroštátny súd sa domnieva, že sa zdá, že je splnená druhá z týchto podmienok, keďže zabezpečením verejných služieb špecifikovaných v dotknutej zmluve NTN vykonávala ako orgán verejnej moci činnosť uvedenú v zákone č. CXXVII z roku 2007 o dani z pridanej hodnoty ako činnosť, ktorá patrí do výkonu verejnej moci.

29 Naopak, nie je isté, či je v situácii, akou je situácia vo veci samej, v ktorej je nezisková obchodná spoločnosť v 100 % vlastníctve obce poverená na základe zmluvy, ktorú s ňou táto obec uzavrela, plniť určité úlohy obce za protihodnotu poskytnutú uvedenou obcou, splnená prvá z uvedených podmienok.

30 Za týchto podmienok Kúria (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Zodpovedá obchodná spoločnosť v 100 % vlastníctve samosprávneho celku pojmu ‚subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom‘ v zmysle článku 13 ods. 1 prvého pododseku smernice [2006/112]?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, možno zastávať názor, že táto obchodná spoločnosť vykonáva ako verejný orgán úlohy, ktoré musia byť povinne vykonávané samosprávnym celkom, ale ktoré jej zveril na výkon?

3. V prípade zápornej odpovede na jednu z predchádzajúcich dvoch otázok, možno považovať sumu, ktorú samosprávny celok vyplatí obchodnej spoločnosti za splnenie predmetných úloh, za protihodnotu?“

O prejudiciálnych otázkach

O tretej otázke

31 Svojou treťou otázkou, ktorú treba skúmať v prvom rade, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že činnosť, o akú ide vo veci samej, spočívajúca v tom, že spoločnosť plní určité úlohy vo verejnom záujme podľa zmluvy uzavretej medzi touto spoločnosťou a obcou, predstavuje poskytovanie služieb za protihodnotu, ktoré podľa tohto ustanovenia podlieha DPH.

32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že možnosť považovať poskytovanie služieb za „plnenie za protihodnotu“, ktoré podľa článku 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112 vo všeobecnosti podlieha DPH, predpokladá len existenciu priamej súvislosti medzi týmto poskytovaním služieb a protihodnotou,

ktorú skutočne získala zdaniteľná osoba. Takáto priama súvislosť je preukázaná vtedy, ak medzi poskytovateľom a príjemcom existuje právny vzťah, v rámci ktorého dôjde k výmene vzájomných plnení, pričom odmena prijatá poskytovateľom predstavuje skutočnú protihodnotu za službu poskytnutú príjemcovi (rozsudky z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 32, a z 2. júna 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, bod 26).

33 V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že činnosť treba považovať za „ekonomickú činnosť“ v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112, ak sa vykonáva na účely získania príjmu na pokračujúcom základe (rozsudok z 2. júna 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, bod 28).

34 V prejednávanej veci prináleží vnútroštátnemu súdu overiť, či zo spisového materiálu a najmä z dotknutej zmluvy vyplýva, že činnosti NTN sa uskutočňujú za protihodnotu, v dôsledku čoho majú ekonomickú povahu v zmysle článku 9 ods. 1 smernice 2006/112, na základe ktorého má NTN postavenie zdaniteľnej osoby. Súdny dvor však môže vzhľadom na informácie obsiahnuté v návrhu na začatie prejudiciálneho konania tomuto súdu poskytnúť výkladové prvky, na základe ktorých môže vnútroštátny súd rozhodnúť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 34).

35 V tejto súvislosti uvedené rozhodnutie uvádza, že podľa uvedenej zmluvy sa NTN zaviazala „za odmenu ponúknutú obcou [Nagyszénás]“ plniť určité úlohy vo verejnom záujme, ktoré podľa maďarskej právnej úpravy prináležia tejto obci.

36 Komisia vo svojich písomných vyjadreniach poukazuje taktiež na trvalú a nepretržitú povahu služieb, ktoré obci Nagyszénás poskytuje NTN, a odmeny poskytnutej tejto spoločnosti touto obcou, čo je preukázané tým, že služby, ktorých sa týka dotknutá zmluva, poskytuje NTN uvedenej obci od roku 2007 za odmenu stanovenú v uvedenej zmluve.

37 Ak by bola táto skutková okolnosť potvrdená, vyplývalo by z nej, že okolnosť, podľa ktorej je táto kompenzácia prípadne stanovená nie v závislosti od jednotlivých plnení, ale paušálne a na ročnom základe, aby pokryla náklady na prevádzku tejto spoločnosti, sama osebe nemá vplyv na priamu súvislosť, ktorá existuje medzi poskytnutými službami a prijatou protihodnotou (rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 36).

38 Priama povaha tejto súvislosti navyše nemôže byť spochybnená, ak sa potvrdí táto skutočnosť tým, že dotknutá zmluva obsahuje ustanovenia umožňujúce za určitých okolností upraviť výšku odmeny, ani tým, že výška tejto sumy je stanovená na nižšej úrovni, než je bežná trhová cena, pokiaľ je táto výška odmeny vopred určená podľa riadne stanovených kritérií, ktoré zaručujú, že bude postačovať na pokrytie nákladov na prevádzku spoločnosti NTN (pozri v tomto zmysle rozsudky z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 38, a z 2. júna 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, body 45 a 46).

39 Navyše pri posudzovaní odplatnej povahy činnosti, o akú ide vo veci samej, nemôže okolnosť, že plnenie dotknutých úloh vo verejnom záujme je uložené obci Nagyszénás právnym predpisom, spochybniť ani posúdenie takejto činnosti ako „poskytovanie služieb“, ani priamu súvislosť medzi týmto poskytovaním a jeho protihodnotou (pozri analogicky rozsudok z 2. júna 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, bod 41).

40 Skutočnosť, že dotknutá činnosť spočíva v plnení úloh zverených a upravených zákonom vo všeobecnom záujme, je totiž irelevantná na účely posúdenia toho, či táto činnosť predstavuje poskytovanie služieb za protihodnotu. V tejto súvislosti Súdny dvor rozhodol, že aj keby cieľom dotknutej činnosti bolo plnenie ústavnej povinnosti, ktorá prináleží výlučne a priamo dotknutému členskému štátu, priama súvislosť medzi uskutočneným poskytovaním služieb a prijatou protihodnotou nemôže byť z tohto jediného dôvodu spochybnená (pozri najmä rozsudok z 2. júna 2016, Lajvér, C-263/15, EU:C:2016:392, bod 42).

41 Navyše, hoci je cieľ všeobecného záujmu, k dosiahnutiu ktorého sú určené niektoré služby poskytované najmä subjektmi, ktoré sa spravujú verejným právom, zohľadnený v rámci spoločného systému DPH v rozsahu, v akom musia byť podľa článku 132 ods. 1 smernice 2006/112 niektoré z týchto služieb oslobodené od DPH, je nepochybné, že na činnosť, ktorá prináleží spoločnosti NTN podľa dotknutej zmluvy, sa nevzťahuje nijaká z týchto výnimiek (pozri analogicky rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 41).

42 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 2 ods. 1 písm. c) smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že činnosť, o akú ide vo veci samej, spočívajúca v tom, že spoločnosť plní určité úlohy vo verejnom záujme podľa zmluvy uzavretej medzi touto spoločnosťou a obcou, predstavuje pod podmienkou overenia relevantných skutkových okolností vnútroštátnym súdom poskytovanie služieb za protihodnotu, ktoré podľa tohto ustanovenia podlieha DPH.

O prvej a druhej otázke

43 Svojou prvou a druhou otázkou, ktoré treba skúmať spoločne a v druhom rade, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 vykladať v tom zmysle, že sa pravidlo o oslobodení od DPH stanovené v tomto ustanovení uplatňuje na činnosť, o akú ide vo veci samej, spočívajúcu v tom, že spoločnosť plní podľa zmluvy uzavretej medzi touto spoločnosťou a obcou určité úlohy obce vo verejnom záujme, pokiaľ je táto činnosť ekonomickou činnosťou v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice.

44 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora z analýzy článku 13 ods. 1 smernice 2006/112 so zreteľom na ciele tejto smernice vyplýva skutočnosť, že na to, aby sa uplatnilo pravidlo o nezdaňovaní upravené v tomto ustanovení, musia byť kumulatívne splnené dve podmienky, a to výkon činností subjektom, ktorý sa spravuje verejným právom, a výkon činností v postavení orgánu verejnej moci (rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 51 a citovaná judikatúra).

45 Pokiaľ ide o prvú z týchto dvoch podmienok, konkrétne podmienku týkajúcu sa povahy subjektu, ktorý sa spravuje verejným právom, Súdny dvor rozhodol, že aj keď okolnosť, že daný subjekt disponuje podľa vnútroštátneho práva právomocami orgánu verejnej moci, nie je rozhodujúca na účely uvedeného posúdenia, nepochybne predstavuje – v rozsahu, v akom patrí medzi podstatné vlastnosti akéhokoľvek orgánu verejnej moci – významný údaj na účely určenia, že tento subjekt musí byť kvalifikovaný ako „subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom“ (rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 58).

46 V prejednávanej veci sa pritom zdá, pod podmienkou overenia vnútroštátnym súdom, že NTN nedisponuje na účely plnenia úloh vo verejnom záujme, ktoré jej boli zverené podľa dotknutej zmluvy, jednou z výsad orgánu verejnej moci, ktorými disponuje obec Nagyszénás.

47 Zdá sa, že aj niektoré ďalšie aspekty spoločnosti NTN vypovedajú proti tomu, aby bola táto spoločnosť v zmysle článku 13 ods. 1 smernice 2006/112 kvalifikovaná ako „subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom“, keďže spochybňujú skutočnosť, že táto spoločnosť môže byť považovaná za dostatočne začlenenú do organizácie verejnej správy tejto obce.

48 NTN je vzhľadom na to, že bola založená obcou Nagyszénás vo forme neziskovej spoločnosti s ručením obmedzeným, predovšetkým právnickou osobou, ktorá sa spravuje súkromným právom a ktorá má podľa právnych predpisov, ktoré sa na ňu uplatňujú, v rámci svojho fungovania a bežného riadenia určitú autonómiu od tejto obce.

49 V tejto súvislosti sa nezdá, že medzi spoločnosťou NTN a obcou Nagyszénás existuje funkčné prepojenie, keďže táto spoločnosť nebola zriadená na základe legislatívneho aktu, ktorý prijala táto obec a ktorý vymedzuje služby, ktoré musia byť tejto obci poskytnuté (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 67).

50 Aj keď je síce autonómia spoločnosti NTN obmedzená z dôvodu, že jej základné imanie, na ktorom sa nemôžu podieľať svojou účasťou jednotlivci, je v 100 % vlastníctve obce Nagyszénás, ďalšie skutočnosti naznačujú, že táto obec nemôže uplatňovať rozhodujúci vplyv na činnosti uvedenej spoločnosti.

51 Je teda nesporné, že obec Nagyszénás nie je jediným „zákazníkom“ spoločnosti NTN a že služby poskytované touto spoločnosťou tretím osobám nemajú okrajový význam, podliehajú dani a boli skutočne zdanené.

52 Okrem toho dotknutá zmluva obsahuje určité ustanovenia umožňujúce obci Nagyszénás kontrolovať plnenie úloh zverených spoločnosti NTN, čo naznačuje, že neexistuje účinná kontrola vykonávaná touto obcou.

53 Napokon sa nezdá, že by táto zmluva obsahovala ustanovenia umožňujúce tejto obci stanoviť usmernenia, ktoré by NTN pri plnení uvedených úloh musela rešpektovať.

54 Pod podmienkou overenia týchto odlišných skutkových okolností a pravidiel vnútroštátneho práva vnútroštátnym súdom v rámci celkového posúdenia zohľadňujúceho taktiež zásadu, podľa ktorej článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 treba ako odchýlku od všeobecného pravidla uplatňovania DPH na všetky ekonomické činnosti vykladať reštriktívne (rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, bod 49 a citovaná judikatúra), sa zdá, že dotknutú spoločnosť nemožno považovať za „subjekt, ktorý sa spravuje verejným právom“, v zmysle tohto ustanovenia.

55 Pokiaľ ide o druhú podmienku stanovenú v článku 13 ods. 1 smernice 2006/112, podľa ktorej sú oslobodené od DPH jedine činnosti vykonávané subjektom, ktorý sa spravuje verejným právom, konajúcim v postavení orgánu verejnej moci, treba uviesť, že z hľadiska ustálenej judikatúry Súdneho dvora (rozsudok z 29. októbra 2015, Saudaçor, C-174/14, EU:C:2015:733, body 70 a 71, ako aj citovaná judikatúra), nezdá sa, že by bola táto podmienka v prejednávanej veci splnená.

56 Vzhľadom na to, že NTN sa podľa skutkových okolností a pravidiel vnútroštátneho práva, ktoré prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, spravuje ustanoveniami súkromného práva a že na plnenie úloh vo verejnom záujme, ktoré jej boli zverené podľa dotknutej zmluvy, nedisponuje niektorou z výsad orgánu verejnej moci, ktorými disponuje obec Nagyszénás, ako bolo konštatované v bode 46 tohto rozsudku, nemožno tvrdiť, že táto spoločnosť vykonáva činnosť v rámci režimu verejného práva.

57 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na prvú a druhú otázku odpovedať tak, že článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že sa pravidlo o oslobodení od DPH stanovené v tomto ustanovení, pod podmienkou overenia relevantných skutkových okolností a pravidiel vnútroštátneho práva vnútroštátnym súdom, neuplatňuje na činnosť, o akú ide vo veci samej, spočívajúcu v tom, že spoločnosť plní podľa zmluvy uzavretej medzi touto spoločnosťou a obcou určité úlohy obce vo verejnom záujme, pokiaľ je táto činnosť ekonomickou činnosťou v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice.

O trovách

58 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

1. **Článok 2 ods. 1 písm. c) smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa má vykladať v tom zmysle, že činnosť, o akú ide vo veci samej, spočívajúca v tom, že spoločnosť plní určité úlohy vo verejnom záujme podľa zmluvy uzavretej medzi touto spoločnosťou a obcou, predstavuje pod podmienkou overenia relevantných skutkových okolností vnútroštátnym súdom poskytovanie služieb za protihodnotu, ktoré podľa tohto ustanovenia podlieha dani z pridanej hodnoty.**

2. **Článok 13 ods. 1 smernice 2006/112 sa má vykladať v tom zmysle, že sa pravidlo o oslobodení od dane z pridanej hodnoty stanovené v tomto ustanovení, pod podmienkou overenia relevantných skutkových okolností a pravidiel vnútroštátneho práva vnútroštátnym súdom, neuplatňuje na činnosť, o akú ide vo veci samej, spočívajúcu v tom, že spoločnosť plní podľa zmluvy uzavretej medzi touto spoločnosťou a obcou určité úlohy obce vo verejnom záujme, pokiaľ je táto činnosť ekonomickou činnosťou v zmysle článku 9 ods. 1 tejto smernice.**

Podpisy